

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling om Beslutning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret 1912—13.

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 25).

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ordføreren (J. Pedersen): Som det vil erindres, medførte den forandrede Form af Statsregnskabet som Følge af den forandrede Form af Finansloven i Fjor, at Bilag og Regnskabsoversigter hørende til Statsregnskabet ikke kunde sendes Statsrevisionen samtidig med Statsregnskabet, og det gav Anledning til, at Revisionen i Slutningen af November i Fjor rettede en Meddelelse til Rigsdagen, hvori den gjorde opmærksom paa denne Forsinkelse og udtalte Tvivl om, at det som Følge deraf vilde lykkes at faa Statsrevisionen tilendebragt indenfor den Tid, da den skulde være tilendebragt, nemlig inden den 1. Oktober. Det lykkedes imidlertid at faa Revisionen tilendebragt rettidig, men Statsrevisorerne gør i Betænkningen opmærksom paa, at det er af Vigtighed, at de i Fremtiden faar disse Bilag og Regnskabsoversigter samtidig med Statsregnskabet. Udvalget har ment, at denne Fordring er fuldt ud berettiget, men efter at det i Aar har vist sig, at Bilag og Regnskabsoversigter er kommet rettidig til Stede, tør man vel gaa ud fra, at man nu er over disse Overgangsvanskeligheder, og at der altsaa ikke i Fremtiden vil være noget at frygte i saa Henseende, men at Statsrevisorerne maa faa de Ting, som de nødvendig maa bruge for at kunne begynde deres Revision af Statsregnskabet, i rette Tid.

I øvrigt fremhæver Statsrevisorerne i deres indledende Bemærkninger til Statsregnskabet særlig, at det vilde være ønskeligt, om Administrationen i Fremtiden var mere opmærksom paa at faa større Overskridelser optagne paa Tillægsbevillingsloven, naar disse er bekendte paa et saadant Tidspunkt, at det kan lade sig gøre. Det er jo en Fordring, som maa anses for berettiget. Grundlovens Bestemmelser gaar ud paa, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov, og selv om dette ikke kan overholdes i alle Tilfælde og aldrig har været overholdt for ganske smaa Beløbs

Vedkommende, maa det dog være rigtigt, at det i størst muligt Omfang sker Fyldest, saaledes at saadanne Overskridelser ikke blot henvises til Afgørelse ved Godkendelse af Statsregnskabet, men afgøres ved Tillægsbevillingsloven. I Betænkningen er der fremhævet et enkelt Eksempel, der, om jeg saa maa sige, er ret graverende. Det findes under Punkt 1 i Udvalgets Betænkning. Det viser sig, at der til ministerielle Udgifter og Kontorudgifter paa det paagældende Punkt var bevilget 75,000 Kr., medens de kom til at udgøre 102,293 Kr. 20 Øre, og at der af denne Merudgift er anvendt 13,052 Kr. 50 Øre til Indvielsen af Centralpostbygningen i September 1912 og 2,429 Kr. 51 Øre til Flytningen fra de tidligere benyttede Lokaler i Stormgade og Nørregade. Disse Beløb er altsaa afholdte saa tidligt, eller i hvert Fald den Foranstaltning, der har udkrævet den, har fundet Sted saa tidligt, nemlig allerede i September, at det nok havde været gørligt at optage dette Beløb paa Tillægsbevillingslovforslaget, da dette ikke blev forelagt Folketinget før i Januar og ikke forlod Tinget før i April. Udvalget har kun kunnet slutte sig til Revisionens Bemærkning om, at disse Beløb burde have været opførte paa Tillægsbevillingslovforslaget.

I øvrigt er det ikke mange særlige Bemærkninger, Statsrevisionen har fundet Anledning til at gøre, og de gaar gennemgaaende ud paa at gentage det gammelkendte Ønske, at Bevilling og Regnskab saa vidt muligt kommer til at staa i det bedste Forhold til hinanden. I Udvalgsbetænkningen er de Eksempler fremhævede, som er fremdragne af Statsrevisionen, og Udvalget har paa alle Punkter givet Statsrevisionen Medhold i, at det var ønskeligt at have en bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab, men jeg skal tilføje, at dette Ønske ogsaa er efterkommet af Administrationen, idet man paa de forskellige Punkter, hvor der har fundet Paa-tale Sted, paa Finanslovforslaget for det kommende Aar har forhøjet de paagældende Beløb og derved tilstræbt den tilsigtede Overensstemmelse. Jeg finder ingen Anledning til fra Betænkningen at gentage disse enkelte Tilfælde, jeg kan henvise til den.

I Slutningen af sin Betænkning har Udvalget ligesom i de 4 nærmest foregaaende Aar henledt Opmærksomheden paa Ønskeligheden af en saadan Omordning af Statsrevisionen, at denne bliver i Stand til at undersøge, ikke blot, om de bevilgede Beløb er brugte, men saa vidt